

PROVOTARISCH ALLERLEI

1021 66

Het onwerkelijke van de situatie is dat, hoewel we indertijd toch met zo'n kleine duizend man, vrouw en kinderen geadverteerd hebben dat we beledigd in ons rechtsgevoel waren, en ons toen alom verbetering beloofd werd, er absoluut niets veranderd is. Het enige dat we bereikt hebben is dat nu ook de koningin tot bezinning over de jeugd oproept, — terwijl op straat de jeugd als gebruikelijk afgerost wordt. Van de Noordermarkt die ons indertijd als speakerscorner beloofd werd, hoorden we sindsdien nooit meer. Toen ik er eens op een zaterdagavond ging kijken stonden er tien langharigen niets te doen, terwijl drie overvalwagens om ze heen circelden en uit hun luidsprekers barse opmerkingen maakten. Hier was hoogstens een luidsprekercorner ontstaan.

Provo P. B. die een poosje geleden aan zijn lange haren over straat gesleurd werd door een agent, hetgeen de politie, blijkens vele ingezonden brieven, alweer niet populairder gemaakt had, werd intussen vanwege het geven van een vertoning, tot vijf dagen gevangenisstraf veroordeeld, — er werd niet gezegd hoeveel de agent voor zijn aandeel aan de vertoning gekregen had.

Zelfs zit Hans Tuynman weer in de gevangenis. Ditmaal in Hoorn. Het was de politie, kort voor Prinsjesdag, te binnen geschoten dat hij nog een straf van drie weken uit had staan, omdat hij als werkstudent roomwafels verkocht had, terwijl hij helemaal geen werkstudent is. In een brief aan de officier van Justitie werd van provozijde gewezen op het feit dat Tuynman al eens twee weken langer gezeten had, dan nodig was, en dat hij daarom wellicht aanspraak mocht maken op slechts één week gevangenisstraf. Er is nog geen antwoord op gekomen en Tuynman zit nog.

Veel geholpen heeft het niet, zoals de politie kennelijk al vermoedde toen ze voor Prinsjesdag maar vast de asbesthandschoentjes aantrok. Grappig is hoe de Haagse politie er de nadruk op legt dat de troebelen door vreemde indringers, Amsterdamse provo's, veroorzaakt zijn. Dat doet je denken aan de Zuidelijke staten van Amerika, waar immers ook steeds vreemde elementen de schuld van alle negeroproer krijgen. Het is daarom leersaam om te weten dat minsten vier vooraanstaande provo's, te weten Koozje Koster, Bern... d de Vries, Roel van Duyn en Hans Tuynman, uit Den Haag afkomstig zijn. De Amsterdamse provo's hebben met de Amsterdamse politie gemeen dat ze uit de provincie komen. (Rob Stolk uit de Zaanstreek, Duco van Weerlee uit Leiden, — zijn er nog vooraanstaanden over?).

In Amsterdam gaat intussen de justitie onverminderd voort zich belachelijk te maken. Na de onsterfelijke grap van de arrestatie van Provo's redacteuren, wegens opzitting tot opblazing van de Dfunnel, is nu

doel de openbare orde te verstoren, als zij daarin slagen en gegrepen worden, moeten zij niet klagen. Dat is een bekend argument, maar wij, die geen provo's zijn, hoeven het ons niet aan te trekken. Wij zijn verontwaardigd omdat wij een politie hebben, die zich niet gedraagt zoals zij zich zou moeten gedragen. Wij klagen. De provo's zelf doen dat, voor zover ik gemerkt heb, helemaal niet.

Provo trekt nog steeds de publiciteitsmedia. Op het ogenblik zijn een Duitse, een Belgische en twee Britse televisieverenigingen bezig een film over provo te maken. Ook de AVRO heeft plannen. De provo's vinden dat natuurlijk uitstekend: zij moeten hun boot, hun drukpers en hun boetes afbetalen. Een voordeel van de publiciteit om provo is, vind ik, dat nu ook de journalisten en fotografen klappen krijgen. Hun verontwaardiging daarover, en die van hun hoofdredacteuren, krijgt veel plaats in de krant. Wanneer uitsluitend provo's en andere ongeorganiseerde afgerost worden, zouden wij er weinig over horen.

Wilt u, voor het te laat is, ook eens een echte provo gezien hebben? Dat kan. Elke zaterdagavond houdt provo zijn gesprekscentrum in gebouw Frascati, Nes, Amsterdam. Vorige week las Harry Mulisch er stukken uit zijn provoboek voor. Ik schrijf daar nog eens meer over, want de ruimte raakt op. In elk geval ik, die lezingen en vergaderingen haat, vond het oergezellig. Waarschijnlijk omdat iedereen zich er zo prettig gewoon gedraagt. Je kon, als je wou, We shall overcome zingen onder regie van de grijze Duitser van de Duitse televisie. Je kon, als je wou, Harry onderbreken en zelf de mikrofoon grijpen. Je kon een flesje cola halen, een krant lezen, op de vloer liggen. Je kon boe roepen of Harry Go Home, zoals een groepje achterin de zaal deed.

De gelegenheid om voor een mikrofoon te staan en een zaal toe te spreken, stimuleert het religieuze gevoel in de mens blijkbaar geweldig. Men sprak om van iets te getuigen, van het evangelie, de revolutie of de vrijheid, oergezellig en oerhollands.

('De wereld is de rustbank Zijner voeten, niet de slachtbank!') Ovationeel applaus voor spreker Ome Dirk. Ster van de avond was niet Mulisch (wiens boek een echt leesboek bleek), maar Robert Jasper Grootveld, die in combinatie met Roel van Duyn, provo's Grand Old Man is. Hij is, na langdurig verblijf in het buitenland, weer

terug in Amsterdam. Dit zal, voorspel ik, aan provo te merken zijn: hij is een geboren leider, kijk hem maar in de blauwe kijkers. Dan zie je die blik waarover zoveel geschreven is in verband met charismatische leiders, Hitler b.v. Enfin, we mogen van geluk spreken dat hij zo principieel voor geweldloosheid is. Waarheen hij ook leiden mag, naar het verderf zal het niet zijn.

TAMAR